

Малюнки Врубеля - Джерело

Написав наталка кадин
Неділя, 24 квітня 2011, 09:39

Ангел мовчки закричав,
Наче дзвін пройшов по небу
Горе з смертю повінчав.
Звершив безконечну потребу.

О, не плач, душе, не плач.
Хоч помер, Христос, воскресне,
Йди до нього, як прохач
Місце дасть тобі почесне.

Цар, навіки, вічний Цар,
Він в труні лежить німотно,
Взяв на себе безліч кар,
Гріх, який я безтурботно

В злобуденності звершав.
Та обличчя не скорботне,
Я цього не помічав!
Дивлячись в лице німотне.

Тишу вітер сколихне
Ніжний промінь світанково.
Ніч загущена мине
І воскресне Він раптово.